

die Frau eines Töpfers KATHAS. 21, 134. — b) eine Art Kollyrium (कुलाली, कुलत्थिका) RĀGĀN. im ÇKDr.

कुम्भकारकुङ्कुट (कु° + कु°) m. eine Hühnerart, Phasianus gallus H. 1342.

कुम्भकेतु (कु° + केतु) m. N. pr. eines Sohnes von Çambara HARIV. 9234.

कुम्भकोण (कु° + कोण) m. Topfschnauze, N. pr. einer Stadt LIA. I, 160.

कुम्भजन्मन् (कु° + जन्) m. ein Bein. Agastja's RAGH. 12, 31. — Vgl. u. ऋगस्त्य.

कुम्भतुम्बी (कु° + तुम्) f. eine Art runder Gurken RĀGĀN. im ÇKDr.

कुम्भदासी (कु° + दा°) f. Kupplerin TRIK. 3, 3, 146. 422. H. Ç. 113. ÇABDAR. im ÇKDr. — Vgl. कुम्भ 1, g.

कुम्भधर (कु° + धर) m. der Wassermann im Tierkreise Ind. St. 1, 260. 282. — Vgl. कुम्भ 1, b.

कुम्भनाभ (कु° + नाभि) m. N. pr. eines Sohnes von Bali HARIV. 191. eines Dānava 202.

कुम्भपाद (कु° + पाद) adj. f. °पदी dessen angeschwollene Füße einem Topfe gleichen P. 5, 4, 139. Vop. 6, 32. — Vgl. कुम्भकामला.

कुम्भबाहु (कु° + बा°) m. N. pr. eines Daitja HARIV. LANGL. II, 409 (Calc. Ausg.: खड्गबाहु).

कुम्भमण्डूक (कु° + म°) m. ein Frosch im Topfe (als Vergleich) gaṇa यात्रेसमितादि zu P. 2, 1, 48 und gaṇa युक्तराक्षादि zu 6, 2, 81. — Vgl. कूपमण्डूक.

कुम्भमुष्क (कु° + मु°) adj. dessen Hodensack krugähnlich ist, von Dämonen AV. 8, 6, 15. 11, 11, 17. — Vgl. कुम्भाण्ड.

कुम्भमूर्धन् (कु° + मूर्) m. N. pr. eines Wesens HARIV. LANGL. I, 313.

कुम्भयोनि (कु° + यो°) 1) m. a) ein Bein. Agastja's H. an. 4, 169. MED. n. 176. MBH. 3, 8596. RAGH. 4, 21. 13, 55. BHĀG. P. 1, 19, 10. Vasishtja's MED. Droṇa's H. an. MED. Vgl. u. ऋगस्त्य und MBH. 13, 7372. BHĀG. P. 6, 18, 5. — b) N. einer Pflanze (s. द्रोणपुष्पो) RĀGĀN. im ÇKDr. — 2) f. N. pr. einer Apsaras MBH. 3, 1783.

कुम्भरी f. ein Bein. der Durgā H. Ç. 53.

1. कुम्भरेतस् (कु° + रे°) n. im Krüge enthaltener männlicher Same: स (कुलः) कुम्भरेतः ससृजे सुराणां यत्रोत्पन्नमृषिमाजुर्वसिष्ठम् MBH. 13, 7372. — Vgl. u. ऋगस्त्य und कुम्भयोनि.

2. कुम्भरेतस् (wie eben) m. eine Form von Agni: कविषा यो द्वितीयेन सोमेन सह युज्यते । रथप्रभू रथाधानः कुम्भरेताः स उच्यते ॥ MBH. 3, 14139.

कुम्भला f. N. einer Pflanze (s. मुण्डितिका) RATNAM. im ÇKDr.

कुम्भविल (कु° + विल) n. P. 6, 2, 102.

कुम्भवीजक (कु° + बीज) m. N. einer Pflanze (s. रीठाकरञ्ज) RĀGĀN. im ÇKDr.

कुम्भशाला (कु° + शा°) f. Töpferwerkstatt H. 999.

कुम्भसंधि (कु° + सं°) m. die Gegend zwischen den beiden Stirnerhebungen beim Elephanten TRIK. 2, 8, 37.

कुम्भसंभव (कु° + सं°) m. ein Bein. Agastja's AK. 1, 1, 2, 21. BHĀG. P. 6, 3, 35. Nārājaṇa's HARIV. 11426. — Vgl. कुम्भयोनि.

कुम्भसर्पिस् (कु° + सर्प°) n. eingetopfte Butter Suçr. 1, 181, 17.

कुम्भकृन् (कु° + कृ°) m. N. pr. eines Rākshasa R. 6, 32, 15.

कुम्भाण्ड (कु° + ण्ड) 1) m. pl. eine Klasse dämonischer Wesen bei den Buddhisten (deren Hoden topfähnlich sind) VJUTP. 84. 116. LALIT. 127. 208. 241. 288. 323. BURN. Intr. 167. Lot. de la b. I. 53. 239. Ind. St. 3, 123. Auch कुम्भाण्डक Lot. de la b. I. 54. Als sg. N. pr. eines Ministers des Asura Bāṇa HARIV. 9844. fgg. 10890. fgg. Vgl. कुम्भमुष्क und कुम्भाण्ड. — 2) f. ई Var. von कुम्भाण्डी RĀGĀN. im ÇKDr. Hieraus schliesst ÇKDr., dass auch कुम्भाण्ड = कुम्भाण्ड sein müsse.

कुम्भिका (von कुम्भ oder कुम्भी) f. 1) ein kleiner Krug, Topf: जलकुम्भिका KATHAS. 6, 41. — 2) N. verschiedener Pflanzen: a) Pistia Stratiotes Lin. AK. 1, 2, 3, 37. TRIK. 1, 2, 34. HĀR. 112. — b) Bignonia suaveolens. — c) = द्रोणपुष्पो RĀGĀN. im ÇKDr. — 3) eine best. Augenkrankheit: वत्सर्पि पिडकाधमाता भिद्यते च स्रवति च । कुम्भीकवीजसदशाः कुम्भिकाः संनिपातज्ञाः ॥ MĀDHAVAK. im ÇKDr. — Vgl. कुम्भीक.

कुम्भिन् (von कुम्भ) 1) adj. mit einem Krüge versehen RV. 1, 191, 14. LĀṬJ. 4, 3, 23. — 2) m. a) Name eines den Kindern feindlichen Dämons PĀR. GRHJ. 1, 16 (Z. d. d. m. G. 7, 531 ist, wie wir durch STENZLER erfahren, Kumbhin, Çatru st. Kumbhiraçatru zu lesen). — b) Elephant (vgl. कुम्भ 1, d) H. 1217. HĀR. 14. ÇRṆGĀRAT. 17. — c) Krokodil H. 1349. Vgl. कुम्भीर. — d) ein best. giftiges Insect Suçr. 2, 288, 1. — e) ein best. wohlriechendes Harz (s. गुग्गुलु) ĠAṬĀDH. im ÇKDr.

कुम्भिनरक (कुम्भिन् + न°) eine best. Hölle, wohl = कुम्भीपाक H. an. 3, 545.

कुम्भिनीवीज (कुम्भिनी, f. von कुम्भिन् + बीज) n. N. einer Pflanze, Croton Jamalgota Hamilt. (जयपाल), RĀGĀN. im ÇKDr. — Vgl. कुम्भीवीज.

कुम्भीपाकी (कुम्भिन् + पाक) f. N. einer Pflanze, = कटूल BHĀVAPR. im ÇKDr.

कुम्भिमद (कुम्भिन् + मद) m. die zur Brunstzeit aus der Schläfe des Elephanten träufelnde Flüssigkeit RĀGĀN. im ÇKDr.

कुम्भिल m. 1) Dieb TRIK. 2, 10, 7. H. an. 3, 637. MED. I. 80. der in ein Haus einbricht HĀR. 146. Häufig im Prākṛt, aber meist mit langem ई कुम्भीलश्च MĀKĀH. 79, 15. VIKR. 32, 13. 77, 16. ÇĀK. 73, 2. MĀLAY. 40, 23. 50, 8. Vgl. कुम्भिल. — 2) Plagiator H. an. MED. — 3) der Bruder der Frau H. an. — 4) a child begotten at undue seasons, or of an imperfect pregnancy WILS. — 5) ein best. Fisch, Ophiocephalus Wrahl Ham. (शाल) H. an. MED. — Der Form nach von कुम्भ.

कुम्भीक (von कुम्भ) 1) m. a) qui muliebria patitur: स्वे गुदे ऽब्रह्मचर्यायः स्त्रीषु पुंवत्प्रवर्तते । कुम्भीकः स च विज्ञेयः Suçr. 1, 318, 13. — b) N. einer Pflanze, Rottlera tinctoria Roxb. (पुनाग). RATNAM. im ÇKDr. Pistia Stratiotes Lin. KAKRAPĀNIDATTA im ÇKDr. — Suçr. 1, 141, 8. 2, 308, 8. 389, 16 (कुम्भीका). 442, 7. — 2) f. आ a) eine dem Kumbhika-Korn ähnliche Anschwellung, namentlich der Augenlider Suçr. 1, 298, 16. 2, 123, 17. 306, 7. Vollst. कुम्भीकापिडका 308, 9. — b) parox. Bez. eines dämonischen Wesens AV. 16, 6, 8. — Vgl. कुम्भिका.

कुम्भीकिन् adj. dem Kumbhika-Korn ähnlich: पिडका Suçr. 2, 320, 8. 333, 2.